

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članova vijeća te sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Z. L. iz R., kojeg zastupa A. B., odvjetnik iz R., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/18-01/511, urbroj: 401-01/05-18-3 od 10. prosinca 2018., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 27. studenoga 2019.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/18-01/511, urbroj: 401-01/05-18-3 od 10. prosinca 2018.

II. Poništava se rješenje Sigurnosno-obavještajne agencije, klasa: 011-03/14-01/9, urbroj: 539017011/1586-18-185 od 27. travnja 2018.

III. Prigovor se odbacuje.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Sigurnosno-obavještajne agencije, klasa: 011-03/14-01/9, urbroj: 539017011/1586-18-185 od 27. travnja 2018., kojim je odbijen prigovor tužitelja podnesen protiv obavijesti Sigurnosno-obavještajne agencije, klasa: 011-03/14-01/9, urbroj: 539-010011/2010-18-177 od 6. travnja 2018.

Navedeno rješenje doneseno u povodu prigovora tužitelja protiv obavijesti od 6. travnja 2018. je tuženik ocijenio zakonitim, uz obrazloženje da se u predmetnom slučaju ne primjenjuju odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI), konkretno odredba članka 1. stavka 3. tog Zakona, a u svezi odredbe članka 23. stavka 1. točke 4. tog Zakona.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi da je tuženik zauzeo stajalište protivno od istaknutog pravnog shvaćanja i date upute u presudi Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 3 UsI-978/17 od 11. siječnja 2018. Stoga smatra da prije svega kod ocjene zakonitosti tuženikovog rješenja i osnovanosti tužbe treba odgovoriti na pitanje je li tuženik u nastavku postupka može donijeti rješenje koje nije u skladu s već zauzetim stavom i datom uputom navedenom u presudi.

U svezi istaknutog, tužitelj u tužbi iscrpno navodi kronologiju događaja te ponavlja da je predmetni postupak upravo pokrenuo u skladu s uputom datom u presudi Upravnog suda u Rijeci od 11. siječnja 2018.

Dodaje da zakonitost navedene presude nije pobijao, jer je očekivao da u nastavku postupka tuženik prihvaćajući date primjedbe i uputu donese odgovarajuće rješenje, međutim kako nije na taj način postupio, predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske uvaži tužbu, poništi tuženikovo rješenje od 10. prosinca 2018., poništi rješenje Sigurnosno-obavještajne agencije od 27. travnja 2018., naloži Sigurnosno-obavještajnoj agenciji da tužitelju u roku od 8 dana od zaprimanja presude dostavi pobliže navedene tražene dokumente, koji sadrže pobliže navedene podatke, sve to u skladu s zatraženim u tužbi.

Tuženik u odgovoru na tužbu posebno navodi da je presudom Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 3 UsI-978/17 od 11. siječnja 2018. tužbeni zahtjev tužitelja odbijen, jer je iscrpljen put pravne zaštite u odnosu na rješenje kojim je tužitelj stavljen na raspolaganje, što znači da više ne postoji zakonska mogućnost daljnjeg postavljanja zahtjeva i traženja određenih dokumenata jer je postupak u predmetu stavljanja na raspolaganje tužitelja pravomoćno dovršen. Dakle, iz tih razloga Upravni sud u Rijeci dodaje tuženik nije ulazio sadržajno u mogućnost dobivanja informacija s osnove odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama, a protivno tvrdnji tužitelja, tuženik zaključuje da ne postoje nezakonitosti u postupanju prvostupanjskog tijela, a niti tuženika u žalbenom postupku. Pri tome se tuženik poziva i na odredbu članka 23. stavka 1. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, u svezi članka 1. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Tuženik ponavlja da se u predmetnoj upravnoj stvari u pogledu dostupnosti informacija iz postupka primjenjuje odredba članka 84. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.), kojom je regulirano obavješćivanje o tijeku postupka i razgledavanje spisa, a koja zakonska odredba se može primijeniti i na pravomoćno dovršen postupak.

Uz to tuženik dodaje da tužitelj niti ne traži informaciju od javnog interesa, već isključivo privatnog, partikularnog interesa tužitelja, a zbog čega je riječ o zaštićenim podacima pa ne postoji pravna osnova da se takvim podacima omogući javni pristup, na koji način tuženik u cijelosti ostaje kod razloga i obrazloženja datog u osporenom rješenju od 10. prosinca 2018. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije i potvrdi tuženikovo rješenje.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.; dalje: ZUS), Sud je tužitelju dostavio odgovor na tužbu tuženika.

Tužbeni zahtjev je osnovan, iz niže navedenih razloga.

Iz podataka spisa, kao i obrazloženja tuženikovog rješenja proizlazi da je tim rješenjem odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja o prigovoru Sigurnosno-obavještajne agencije, klasa: 011-03/14-01/9, urbroj: 539017011/1586-18-185 od 27. travnja 2018. Tim prvostupanjskim rješenjem je odbijen prigovor tužitelja podnesen protiv obavijesti Sigurnosno-obavještajne agencije klasa: 011-03/14-01/9, urbroj: 539-010011/2101-18-177 od 6. travnja 2018., kao neosnovan, uz obrazloženje da se odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, u predmetnom slučaju ne primjenjuju, odnosno da nisu primjenjive u odnosu na tražene informacije.

Odredbom članka 1. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, propisano je da se odredbe ovog Zakona ne primjenjuju na informacije za koje postoji obveza čuvanja tajnosti, sukladno zakonu koji uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske. Prema odredbi članka 23. stavka 1. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, tijelo javne vlasti ne donosi rješenje o zahtjevu kad obavještava korisnika da za informaciju postoji

obveza zaštite odnosno čuvanja njezine tajnosti, sukladno članku 1. stavcima 4. i 5. ovog Zakona.

Prvostupanjsko javnopravno tijelo je u datoj obavijesti, u svezi zahtjeva tužitelja za pristup informacijama, navelo da bi postupajući prema zahtjevu od 29. siječnja 2018. trebalo stvoriti novu informaciju u obliku očitovanja, zbog čega se predmetni zahtjev za pristup informacijama ne smatra zahtjevom u smislu članka 18. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama, a iz kojeg razloga je data obavijest u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkom 6. Zakona o pravu na pristup informacijama. U svezi zahtjeva od 22. ožujka 2018. u kojoj tužitelj traži dostavu „dokumenata/pismeno“, odnosno u kojem se traže podaci o kontaktiranju Sigurnosno-obavještajne agencije s drugim državnim tijelima, u svezi mogućeg rasporeda tužitelja u druga državna tijela tijekom preustroja sigurnosno-obavještajnog sustava u 2003. godini se tužitelj izvješćuje da je dostupnost takvim podacima moguća, na način propisan u članku 1. stavku 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno odredbi članka 23. stavka 1. točki 4. tog Zakona, u skladu s kojim odredbama je prvostupanjsko javnopravno tijelo dužno postupiti.

U svezi naprijed navedenog valja reći da u konkretnom slučaju, u primjeni odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama, prigovor nije dopušten kao pravni lijek jer obavještavanje korisnika u smislu odredbe članka 23. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama nema značenje postupanja javnopravnog tijela (članak 156. Zakona o općem upravnom postupku), nego se radi o specifičnom načinu rješavanja zahtjeva.

Imajući na umu upravo odredbu članka 1. stavka 4. ZPPI-a koja izričito propisuje da se odredbe tog Zakona ne primjenjuju na informacije za koje postoji obveza čuvanja tajnosti, sukladno Zakonu koji uređuje sigurnosno-obavještajni sustav Republike Hrvatske, to nadalje znači da ostaje obveza prvostupanjskog tijela da postupi po odredbi članka 40. Zakona o sigurnosno-obavještajnom sustavu Republike Hrvatske („Narodne novine“ 79/06. i 105/06.). Navedeno i neovisno od toga što je tužitelj podnio zahtjev u smislu odredaba ZPPI-a, budući da iz sadržaja zahtjeva upravo proizlazi da tužitelj traži postupanje kakvo je propisano odredbom članka 40. stavka 1. naprijed citiranog Zakona. Naime, tom zakonskom odredbom je propisano da su sigurnosno-obavještajne agencije dužne na zahtjev građanina u roku od 15 dana pisanim putem obavijestiti ga jesu li prema njemu poduzimane mjere trajnog prikupljanja podataka, te vode li se evidencije o njegovim osobnim podacima ili, na njegov zahtjev, dostaviti mu na uvid dokumente o prikupljenim podacima.

Prema stavku 3. citiranog članka Zakona, Sigurnosno-obavještajne agencije nisu dužne postupiti prema odredbama stavka 1. ovog članka: ako bi obavijest dovela u opasnost izvršenje zadaća agencije, ako bi obavijest mogla dovesti do ugrožavanja sigurnosti druge osobe, ako bi obavijest mogla dovesti do štetnih posljedice za nacionalnu sigurnost ili nacionalni interes Republike Hrvatske.

S obzirom da tužitelj traži podatke koji se odnose osobno na njega, odnosno njegov radno-pravni status, valja dodati da se primjenom navedene odredbe članka 40. Zakona o sigurnosno-obavještajnom sustavu Republike Hrvatske, odnosno ovisno o postupanju sigurnosno-obavještajne agencije, pravna zaštita u konkretnom slučaju može ostvariti u skladu s mjerodavnim odredbama Zakona o općem upravnom postupku, kojima se regulira postupanje javnopravnih tijela, konkretno u skladu s odredbom članka 156. ili prema odredbi članka 22. stavka 1. točke 3. ZUS-a, ali pred za to nadležnim upravnim sudom.

Slijedom navedenog je valjalo na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 27. studenoga 2019.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.